ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 Μαρτίου 1919
Μάρκου ἐπ. Κυρίλλου διακ.
Ἀν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 58
Δύσ. 6 λ. 55

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 963 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐξ λέγη, ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως, ὅπως μεταβῇ εἰς Μικρασίαν καὶ ἐξετάσῃ τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων, διετάχθη νὰ σταματήσῃ εἰς Μασσαλίαν κατόπιν ὁδηγιῶν τοῦ Προέδρου Οὐΐλσωνος. Ἀγγλικὰ στρατεύματα καταλαμβάνουν τὴν Μαγνησίαν καὶ Γαλλικὰ τὸ Ἀϊδίνιον τὴν ἐπαύριον τῆς καταλήψεως τῆς Ἀτταλείας ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν.

Εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ κατάστασις εἶνε ἀνησυχητική, σημειοῦνται μπολσεβικικὰ κρούσματα συνέπεια τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ κατάληψις τοῦ τμήματος Βάρνης ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ ἀπειλὴ τῶν Ἄγγλων ὅτι θὰ καταφέρουν κατὰ τῆς Βουλγαρίας κτύπημα ἀνηλεὲς, τελειωτικόν.

Ἐξ ἄλλου ὁ βουλευτὴς Σμύρνης κ. Συμεώνογλου ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων διαβεβαιοῖ ὅτι ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνδιασκέψεως ἀπεφάσισε τὴν παραχώρησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁλοκλήρου τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἰδοὺ εἰδήσεις μεγάλης σημασίας. Οἱ Σύμμαχοι ἐβράδυναν τῇ ἀληθείᾳ εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων. Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν περιμένουν. Ἐπέρχονται ραγδαῖα καὶ ἀπειλοῦν νὰ ἐκμηδενίσουν τὸ ἔργον τῆς Συνδιασκέψεως.

Ὁ Μπολσεβικισμὸς τῆς Ρωσσίας ἀντὶ νὰ περισταλῇ, τοὐναντίον ἐπεκτείνεται.

Ἡ ἐκστρατεία τῆς Οὐκρανίας, ἡ ὁποία ἐνομίζετο ὡς ἐπιχείρησις εὐχερῆς, παρουσιάζει ἀπροόπτους δυσχερείας, διότι οἱ Σύμμαχοι δὲν εὗρον τὴν ἣν ἀνέμενον συνδρομὴν ἐκ μέρους τῶν Ρώσσων, τῶν μὴ φίλα φρονούντων πρὸς τὸ Μπολσεβικικὸν καθεστώς. Ἡ Ὀδησσὸς ἐκκενοῦται.

Τοῦτο ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἀντάντ, οἱ ὁποῖοι ἐνόμισαν ὅτι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀνατρέψουν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου ἐὰν συμπράξουν στενῶς μὲ τοὺς Μπολσεβίκους τῆς Ρωσσίας.

Τὰ ἐν Οὐγγαρίᾳ γεγονότα τὰ κινήματα τῆς Βουλγαρίας, ἡ ἀναρχία τῆς Τουρκίας καὶ ἡ ἐξέγερσις ἐν Αἰγύπτῳ, δὲν εἶναι ἄλλο ἢ συμπτώματα τῆς τοιαύτης διαθέσεως.

Καὶ ὅμως οἱ Σύμμαχοι ἐσκέπτοντο ἀκόμη καὶ ἔστελλον Ἐπιτροπὰς εἰς Μ. Ἀσίαν.

Τὸ ὅλον οἰκοδόμημα τῆς Εἰρήνης ἔτριζε καὶ ἐν τούτοις οἱ Σύμμαχοι ἠσχολοῦντο εἰς τὴν ἐξέτασιν μὴ τυχὸν παραχωρουμένης τῆς δυτικῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα παρεβιάζοντο αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Οὐΐλσωνος, μὴ τυχὸν τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων ἦτο κατὰ τῆς Ἑλλάδος, λησμονοῦντες ὅτι διατήρησις τῆς Τουρκίας σημαίνει διαιώνισιν τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς θηριωδίας.

Εὐτυχῶς, ἔστω καὶ ἀργά, οἱ περὶ τὴν Τράπεζαν τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης καθήμενοι ἀφυπνίσθησαν φαίνεται ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ σεισμοῦ ὁ ὁποῖος τείνει νὰ ἀνατρέψῃ τὰ πάντα. Καὶ ὑπὸ τὸ αἴσθημα τῆς πραγματικότητος πλέον, ἀνακρούουσι πρύμναν, ἀνακαλοῦν τὴν Μικρασιατικὴν Ἐπιτροπὴν, σπεύδουν νὰ καταλάβουν τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, καὶ φαίνεται ὅτι ἔφθασε πλέον ἡ στιγμὴ ποὺ θὰ δώσουν τὸ σύνθημα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ καταλάβῃ καὶ Θράκην καὶ Μικρὰν Ἀσίαν, διὰ νὰ δύνανται ἔπειτα νὰ ἀφοσιωθῶσι δι' ὅλων τῶν δυνάμεών των εἰς κατάπνιξιν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ τουτέστι τῆς παγκοσμίου ἀναρχίας.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ταῦτα συντόμως θὰ γίνουν.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

(Ἀπὸ τὴν «Ἐκλαίρ» τῶν Παρισίων)

Ὁ Σεβασμιώτατος Δωρόθεος, Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, εὑρίσκεται εἰς τὸ Παρίσι ἀπὸ ἡμερῶν. Κατοικεῖ εἰς σεμνὸν διαμέρισμα ἑνὸς τῶν γειτονικῶν πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ «Ἀστεροσ» ξενοδοχείου. Ἄνθρωπος, φέρων σκοῦφον ἀπὸ ἀσιραχὰν, χιτῶνα μέλανα σφιγμένον μὲ χρυσῆν ζώνην, τρέφει μύστακας παλληκαριοῦ, καὶ εἶνε διωρισμένος εἰς τὴν θέσιν τοῦ Τοποτηρητοῦ τῶν Πατριαρχείων. Εἰς τοὺς τύπους ἀπλούστατος. Καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς, εἰς τὸ σαλόνι τοῦ Σεβασμιωτάτου Δωροθέου, ὅστις μᾶς, ὑποδεχεται μὲ ἐξαιρετικὴν εὐγένειαν καὶ μᾶς, προσφέρει παρουτα ἐκλεκτὰ σιγαρέττα.

Εἶνε πενηκοντούτης, μὲ μέτωπον εὐρὺ καὶ ἀνεπτυγμένον, μὲ ὡραίαν ρινιδοειδῆ γενειάδα κεκαλυμμένος μὲ τόκαν ὑπενθυμίζουσαν τοὺς καθηγητάς μας τῆς Σορβόννης, φέρει μεταξωτὸ μαῦρο ράσο.

Ὁ Σεβασμιώτατος Δωρόθεος ἐννοεῖ πολὺ καλὰ τὴν Γαλλικὴν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὴν ὁμιλήσῃ εὐχερῶς. Ὁ διδάκτωρ ἰατρὸς κ. Πόππας, ὁ ὁποῖος ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων, παραμείνας ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισιοις, μᾶς, χρησιμεύει ὡς διερμηνεύς.

Ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Σεβασμιώτατος Δωρόθεος εἶνε ὁ ἀνώτατος θρησκευτικὸς ἀντιπρόσωπος πάντων τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, τοσον τῶν κατοικούντων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ ὅσον καὶ τῶν οἰκούντων την Μικρὰν Ἀσιαν καὶ αὐτὴν τὴν Ρωσσιαν.

Ἦλθεν εἰς τὸ Παρίσι διὰ νὰ καλλιεργήσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τὰ δίκαια καὶ τας ἀξιώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Προσεχέστατα θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ Παρισι καὶ ἕτερος ἐκκλησιαστικὸς πληρεξούσιος, ὁ Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, ὅστις, λόγῳ τῆς ἀποστάσεως, δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ ἀκόμη εἰς Παρισιους· ὡσαύτως, καὶ δεύτερος λαϊκὸς ἀντιπρόσωπος, ὅστις ὑπεχρεώθη νὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὑπάρχουν περίπου ὀκτὼ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων χωρισμένων εἰς τρεῖς ὁμάδας: Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τέσσαρα καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια κατέχοντα τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον, ὡς ἐμεγεθύνθη τὴν ἐκείνην τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου κατὰ τὸ 1913. Τὸ δεύτερον ὑπολογίζεται εἰς περισσοτέρους τῶν δύο ἑκατομμυρίων, κατοικοῦντας τὴν Θράκην περιλαμβανομένης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μέρους τῆς Μ. Ἀσίας (μετὰ τῆς Σμύρνης), ἀποτελοῦντας σχεδὸν τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀνατολῆς· τὸ ὑπόλοιπον εἶνε διασκορπισμένον σποραδικῶς πανταχοῦ σχεδόν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Δωρόθεος καὶ οἱ τρεῖς ἕτεροι πληρεξούσιοι ζητοῦσιν ὅπως πάντα τῇ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικότητος ἑνωθῶσιν εἰς ἕν. Κράτος καὶ ἀποτελέσωσι μίαν ἔτι μεῖζονα Ἑλλάδα. Θὰ ἤθελον ὅθεν νὰ τοὺς παραχωρηθῇ ἡ Κωνσταντινούπολις· γνωρίζουσιν ὅμως καλλιστα τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Στενῶν καὶ συμφωνοῦν πλήρως, ὅπως τὰ Σύμμαχα ἀποτελέσωσι Προστατευόμενον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τί θέλουσι καὶ τί πάντοτε ἐζήτησαν αἱ Δυνάμεις σχετικῶς μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν;

Θέλουσιν ὥστε ἡ Κωνσταντινούπολις νὰ ἀνήκῃ εἰς Ἔθνος, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εἶνε τόσον ἰσχυρὸν, ὥστε νὰ κατασταθῇ κυρίαρχον μεγάλου μέρους τῆς Ἀσίας, ἀπειλοῦν καὶ αὐτὴν τὴν Ἀφρικὴν, χάρις εἰς τὴν κατοχὴν τῆς «κλειδὸς τούτης τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Κόσμου», ὡς ἔλεγεν ὁ Ναπολέων Ι.· ἀλλ' ἐν τούτοις, ὅλως ἀρκετὰ ἰσχυρὸν, ὥστε χάρις εἰς στήριγμα ἑνὸς γείτονος, ἐπὶ παραδείγματι τῆς Ρουμανίας, νὰ ἀντιτάξῃ φραγμὸν εἰς τὴν κάθοδον τοῦ Παντουρκισμοῦ.

«Ἡ Ἑλλὰς μεγεθυνομένη, ὅπως ζητοῦμεν, ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτό. Συμφέρει ὅθεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ὡς καὶ τὰς ἄλλας Δυνάμεις νὰ μᾶς εὐχαριστήσουν».

Ἂς προσθέσωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες θὰ γνωρίζωσι νὰ ἀμυνθῶσι κατὰ πάσης ἐπιβολῆς. Οἱ λαοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος, οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ταύτην τὴν Ἑλλάδα, τὴν Θράκην καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν ἀντέστησαν ἀπὸ 3.000 ἐτῶν εἰς τόσας εἰσβολὰς Περσῶν Τούρκων κ.λ.π.

Πᾶσαι αἱ πόλεις, ἃς κατοικοῦσιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἡ Σμύρνη καὶ ἡ Τραπεζοῦς καὶ ἡ Σμύρνη ἱδρύθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ παρὰ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν, ἡ ὁποία βασανίζει ἐπ' αὐτῶν ἀπὸ τετράκις ἑκατὸν ἐτῶν, ἐγνώριζον νὰ διατηρήσωσι τὸν ἐθνισμόν των χάρις εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, τὸν ἀνώτατον θρησκευτικὸν ἀρχηγὸν τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, καὶ ἐπὶ πλέον τὸν κοσμικὸν ἀρχηγὸν τὸν παρέχοντα τὸ δίκαιον εἰς τὰς οἰκογενειακὰς καὶ ὀνοματικὰς των σχέσεις, ὃν διευθύνοντα τοῦ, «ἀλυτρώτου», τοὺς Ἕλληνας δηλαδὴ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται ἀκόμη τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας.

Τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ συναπέφερε μακρὰς ἐξηγήσεις τὸ ἀφήνομεν. Πρὶν ἢ ἀποσυρθῶμεν ὑποβάλλομεν τὴν ἑξῆς παρατήρησιν ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ τὴν καλωσύνην τοῦ Σεβασμιωτάτου:

— «Δὲν θὰ ἔχουν ἄραγε οἱ καθολικοὶ τῆς Ρώμης νὰ φοβοῦνται, ὄχι ἀναμφιβόλως, ἀπὸ καταδιώξεις, ἀλλὰ τοὐλάχιστον παρενοχλήσεις ἐκ μέρους ἀρχηγῶν τινων τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, θωρουμένων ὡς σχισματικῶν ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ καὶ τοῦ καθολικισμοῦ;»

Ἡ παρατήρησίς μας φέρει μειδίαμα, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Σεβασμιωτάτου Δωροθέου καὶ τοῦ διδάκτωρος κ. Πόππα.

«Ἕκαστος, μᾶς ἀπαντῶσι, θὰ ἔχῃ πλήρη ἐλευθερίαν. Μήπως οἱ ἐν Ἀθήναις ἢ οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ καθολικοὶ ἔχουν παράπονα κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως; Ὄχι. Τὰ Γαλλικὰ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα ἀριθμοῦν εἰς τὰς δύο ταύτας πόλεις, ὅπως εἰς ὅλην τὴν χώραν μας, διότι οἱ νοήμονες Ἑλληνόπαιδες συρρέουν εἰς τὰς σχολὰς ταύτας.

»Ἡ μόνη ξένη γλῶσσα, ἥτις εἶνε ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς Ἑλληνόπαιδας εἶνε ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα καὶ ὅλοι οἱ κάπως μορφωμένοι Ἕλληνες ὁμιλοῦσι τὴν γλῶσσάν σας. Δὲν ἔχετε ὅθεν τίποτε νὰ φοβῆσθε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ κ. ΣΑΪΝΤΜΑΝ

Κατόπιν τῶν ὑπὸ τῶν μοναρχικῶν γερμανῶν διενεργηθεισῶν διαδηλώσεων ἐν Βερολίνῳ τῶν προσκληθεισῶν συνεπεία τῶν ὑπερόγκων ἀξιώσεων τῶν Συμμάχων ὁ Πρωθυπουργὸς Σάϊντμαν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τῆς Βαϊμάρης ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— «Ἀπὸ ἡμέρας εἰς, ἡμέραν πολλαπλασιάζονται, αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληροφορίαι περὶ ἐπιδείνωσεως τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης, τοὺς ὁποίους δέον νὰ περιμένωμεν.

Πρὸ τῆς ἀδικίας ταύτην τὴν Γερμανίαν διατρέχει μία κραυγὴ ἀπελπισίας. Δαμαρτυρόμεθα. Καὶ εἶνε ἡ διαμαρτυρία ἡμῶν αὕτη, μία ἔκκλησις πρὸς τὸ ἀνώτατον Δικαστήριον. τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὑπάρξῃ τὴν ἀνθρωπίνην συνείδησιν.

Αἱ διαμαρτυρίαι αὗαι προέρχονται ἐκ τῶν πόλιων καὶ χωρίων τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ παραμείνουν μετὰ τῆς Γερμανίας, διότι δὲν δύνανται νὰ αἰσθανθῶσιν καὶ νὰ σκεφθοῦν ἐλεύθερα ὡς Γερμανοί (ἐλευθεριαι).

Ἡ Δημοκρατικὴ Γερμανία παρατηρεῖ ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις αὗαι τῆς πίστεως καὶ τῆς θελήσεως ἑνὸς κοινοῦ πεπτωκότος ὅλων τῶν Γερμανῶν αὐξάνουν ἀπὸ ἡμέρας ἡμέραν. Καὶ ἐὰν ἡ Γερμανία ὄντως εἶχε διαμελίσῃ ὅλα τὰ ἐγκλήματα ἐκεῖνα διὰ τὰ τὴν κατηγοροῦν, θὰ ἔχανεν ἄραγε τὸ ἱερὸν δικαίωμα, τῆς διαμαρτυρίας κατὰ τῶν βιαιοτήτων καὶ τῶν δεσμῶν, μὲ τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ τὴν περιβάλουν τὸν τράχηλον.

Δὲν εἶνε μόνον ἡ ἄρτι ἀριστερὰ ἥτις ἐξασθενεῖ τὴν θέσιν μας. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβον χώραν ἐν Βερολίνῳ διαδηλώσεις κατὰ τῆς ἐκχωρήσεως τῆς ἀνατολικῆς Πρωσσίας τοῦ Νεάντζιγκ καὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Σάαρ. Τί συνέβη ὅμως, ὑπῆρξαν χαρακτηριστικαὶ διὰ τὸ μεγα μέρος τοῦ κοινοῦ τοῦ παρακολουθήσαντος τὴν διαδήλωσιν αἱ διακοπαὶ αἱ θορυβώδεις τῶν λόγων τοῦ Ἐρτζεμπεργκ καὶ τοῦ Μπροστάϊν.

Ἡ διαδήλωσις αὕτη διοργανώθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ συνδέσμου πῶν ἀξιωματικῶν. Οἱ κύριοι οὗτοι ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ ψάλλουν τὸ «Χάϊ Νιν ἰν Ζιγκεσκρανιτζ» καὶ νὰ ἀναφωνοῦν «ζήτω» πρὸς τιμὴν τοῦ Κάϊζερ ὡς, ὁ λαὸς νὰ ἤθελε νὰ ἐκφράσῃ τοιαῦτα αἰσθήματα. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον οἱ κύριοι οὗτοι ἔκαμαν τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ Βερολῖνον δὲν εἶνε ἐπανάστασις, ἀλλ' εἰς τὰ ἀποτελέσματά του εἶνε ἀληθὴς προδοσία. Διαμαρτυρόμεθα μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας κατὰ παρομοίων γεγονότων. Δὲν θὰ ἀναχθῶμεν ὅπω, μικρὸς ἀριθμὸς ἀντιδοστικῶν προκαλεσῃ νέους κινδύνους. Ἡ σιγή μας θὰ ἦτο συνενοχή.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὑπαινιγμὸς τοῦ Σάϊντμαν ριφθεὶς περὶ τῆς παιδοποιίας τοῦ Λούδενδορφ μεταξὺ τῶν ἀντιδραστικῶν προκαλεῖ θύελλαν εἰς τὴν δεξιάν.

Ὁ Λούδενδορφ ἐξακολουθεῖ ὁ Σάϊντμαν ἐπανερχόμενος ἐκ Σουηδίας, ἐζήτησε τὴν παραπομπήν του πρὸ Δικαστηρίου. Θὰ τὴν ἔχῃ (Ἐπευφημίαι τῆς πλειονεψηφίας). Ὁ Σάϊντμαν ἀναγγέλλει εἶτα τὴν παραπομπὴν ἐνώπιον ἑκτάκτου Δικαστηρίου, τῶν Κάϊζερ, Κρόνπριντζ, Γιάγκοβ καὶ Χίλβεγκ καὶ ὁ τελευταῖος δὲν ἐξέφρασεν ὤ, ὁ Λούδενδορφ παρομοίαν ἐπιθυμίαν.

Αἱ θορυβώδεις διακοπαὶ τὰς ὁποίας ἀνέφερεν ὁ Σάϊντμαν ἐν τῷ λόγῳ του, τῶν λόγων τῶν Μπροστάϊν καὶ Ἐρτζεμπεργκ συνέβησαν τὰ ἑξῆς:

Ὁ Μπροστάϊν ἠθέλησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐκχώρησιν τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λορραίνης εἰς τὴν Γαλλίαν, λέγων ὅτι τοῦτο ἠθέλησε τὸ ἀλσατιανὸν Λένδσταγκ.

Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο προεκάλεσε ἀληθῆ ἀναστάτωσιν καὶ ἐπ' ὀλίγα λεπτά, ἡ πλατεία ἐσείετο ἐκ τῶν διαμαρτυριῶν, ὅταν ὁ Μπροστάϊν ἠθέλησε ἐκ νέου νὰ ἐπιμείνῃ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λόγου τοῦ Ἐρτζεμπεργκ αἱ διακοπαὶ ἐγένοντο οὕτω: Ὅταν εἶπεν ὅτι ἡ Γερμανία δὲν θὰ ὑπογράψῃ εἰρήνην ἥτις θὰ τῆς ἀπέσπα τὸ Νταντζιγκ τὴν Δυτικὴν Πρωσσίαν καὶ μέρος τῆς Ἄνω Σλεσίας, ἠκούσθη μία φωνὴ ἐκ τοῦ πλήθους. Καὶ τὸ Πόζεν.

Τοῦτο προὐκάλεσαν ἀληθῆ θύελλαν.

Εἶ; ἄλλος ἐκ τοῦ πλήθους ἐκραύγασε. — Σκῶπα. Τὸ πρᾶγμα εἶνε καταφανές».

Ὁ Ἐρτζεμπεργκ ἠθέλησε νὰ παράσχῃ ἐξηγήσεις. «Καὶ διὰ τὸ Πόζεν, θὰ ὑποστηρίξωμεν τὰς ἀρχὰς τοῦ Οὐΐλσωνος. Τὰ γερμανικὰ ἐδάφη δὲν δύνανται νὰ μᾶς ἀποστασθοῦν».

Ἡ δήλωσις δὲν ἱκανοποίησε τὸ πλῆθος. Κατὰ τὴν διαδήλωσιν ταύτην ἀπεδόθη ψήφισμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως μὴ διορίσῃ ὡς πληρεξούσιον τὸν καθηγητὴν Σύκιγκ ὡς ὑπερράγαν διεθνιστικῶν αἰσθημάτων.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ
ΕΞ ΟΔΗΣΣΟΥ

Ἐπίσημοι Κυβερνητικαὶ ἀνακοινώσεις

Σχετικῶς πρὸς τὰς κυκλοφορούσας τὰς τελευταίας ἡμέρας φήμας περὶ τῶν ἐν Ὀδησσῷ καὶ Οὐκρανίᾳ ἐπιχειρήσεων, ἀνακοινοῦνται ἐξ ἐπισήμου πηγῆς τὰ ἑξῆς:

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιχειρήσεις, οὐδεμία ἄλλη νεωτέρα πληροφορία ὑπάρχει πλὴν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ συνταγματάρχου κ. Χόβνη περὶ τῆς «θαυμασίας ἀποκρούσεως» τῶν Μπολσεβικων ὑπὸ Ἑλληνικῆς Μεραρχίας, 60 χιλιόμετρα βορείως τῆς Ὀδησσοῦ.

Ἡ Ὀδησσὸς, λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως στρατοῦ καὶ τῶν δεξιωμένων ἐν Οὐκρανίᾳ ἐπιχειρήσεων ἔχει ὑπερπληρωθῇ κατοίκων, ἤρχισε δὲ νὰ παρατηρεῖται μεγίστη στενοχωρία ὑπὸ ἔποψιν τροφίμων, ἐσημειώθησιν δὲ καὶ θάνατοι ἐκ πείνης.

Ὁ ἀρχιστράτηγος Δεσπραὶ εἰδοποίησε τὰς συμμαχικὰς Κυβερνήσεις τῶν ὁποίων ὑπήκοοι εὑρίσκονται ἐν Ὀδησσῷ καὶ Οὐκρανίᾳ γενικῶς ὅπως φροντίσωσι διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο εἶναι ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων δύσκολον, ἀπεφασίσθη ἡ μεταφορὰ τῶν πληθυσμῶν εἰς μέρος ὅπου ὁ ἐπισιτισμός των δὲν θὰ παρέχῃ τόσας δυσχερείας. Περὶ τοῦ μέρους θ' ἀποφασισθῇ ὁ ἀρχιστράτηγος Δεσπραὶ, πιθανώτερον ὅμως φαίνεται, ὅτι θὰ μεταφερθοῦν εἰς Κριμαίαν.

Οἱ μεταφερθησόμενοι Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ὑπολογίζονται εἰς 10,000.

Κατόπιν τούτου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν μεταγωγικῶν πλοίων μὲ τρόφιμα διὰ νὰ διενεργήσουν τὰς μεταφορὰς ταύτας. Ἀνεχώρησαν ἤδη ἀτμόπλοια, ἐντὸς δὲ τοῦ ἀπογεύματος ἀναχωροῦν καὶ ἄλλα ἐκ Πειραιῶς, τὰ ὁποῖα, φθάνοντα εἰς Κωνσταντινούπολιν, θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀρχιστρατήγου Δεσπραί.

Μᾶς ἀνακοινοῦται ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπισήμου πηγῆς ὅτι οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι δὲν πρόκειται πάντως νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Ἑλλάδα.

Ἡ μεταφορὰ αὕτη τῶν πληθυσμῶν ἐξ Ὀδησσοῦ εἶνε τελείως ἄσχετος πρὸς τὴν ἔβασιν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, γίνεται δὲ μόνον διὰ λόγους εὐκολίας τοῦ ἐπισιτισμοῦ τῶν πληθυσμῶν τούτων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Πάπας διεκδικεῖ τὴν Ἁγ. Σοφίαν

Ὁ καρδινάλιος Γκάσπαρι ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ εἰδικὸν ἀπεσταλμένον τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ» ὅτι ὁ Πάπας διεκδικεῖ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν ὡς ἕδραν τῆς καθολικῆς λατρείας ἐν Ἀνατολῇ.

Ἡ Ἁγία Σοφία, λέγει, ἐν ἀρχῇ ἦτο καθολικὸς ναὸς καὶ ἐγένοντο αὐτόθι τέσσαρες οἰκουμενικαὶ σύνοδοι. Ἔγινε σχισματικὸς ναὸς ἀπὸ τοῦ Φωτίου, ἀλλὰ διὰ τῆς συνόδου τῆς Φλωρεντίας ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀπεδόθη πάλιν εἰς τὸν Καθολικισμόν. Ὁ Ἰωάννης Παλαιολόγος καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Δραγάσης ὑπῆρξαν καθολικοὶ καὶ μετέβαινον εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν διότι ἦτο καθολική. Τὴν 20ην Μαΐου 1453 ὁ Κωνσταντῖνος Δραγάσης πρῶτος φονευθεὶς εἰς τὰς θύρας τῆς πόλεως ἐκοινώνησε ἀπὸ καθολικὸν ἱερέα!!!

Ἡ Ἰταλία δὲν ὑποχωρεῖ

Ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἰταλίας κ. Μπαρτζιλάϊ προσεκάλεσε τοὺς Ἄγγλους δημοσιογράφους ὅπως ἐκθέσῃ τὰς ἰταλικὰς ἀντιλήψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀδριατικῆς καὶ ἰδιαίτατα τοῦ Φιούμε.

Ὁ κ. Μαρτζιλάϊ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἰταλία ἔφθασεν εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ὑποχωρητικότητος καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ περιορίσῃ οὐδεμίαν ἀπολύτως ἐκ τῶν ἀξιώσεων τὰς ὁποίας διετύπωσεν εἰς τὸ γνωστόν της ὑπόμνημα.

Ἐν τέλει ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ προκύψῃ κατάστασις σοβαρωτάτη τόσον διὰ τὴν Ἰταλίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον, ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων δὲν προασπίσῃ τὰ ἰταλικὰ δίκαια.

Τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα

Παρίσιοι 6 — Ἡ μεγάλη δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα ἔλαβε γνῶσιν ἐγγράφου τοῦ Συμβουλίου τῶν Τεσσάρων, ζητοῦντος παρ' αὐτῆς νὰ καταρτίσῃ τὸ ταχύτερον σχέδιον τῆς δημοσιονομικῆς, οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς πολιτικῆς, τῶν Συμμάχων ἐν τῷ μέλλοντι.

Κατόπιν τοῦ ἐγγράφου τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὴν συγκρότησιν τετραμελοῦς ὑποεπιτροπῆς ἡ ὁποία θὰ καταρτίσῃ τὸ σχέδιον τοῦτο.

Ἡ νέα ἐπιτροπὴ ἥτις ἀποτελέσθη ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἑνὸς τῆς Γαλλίας, ἑνὸς τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐξουσιοδοτήθη νὰ συζητήσῃ ἐπὶ ὅλων τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν προβλημάτων καὶ νὰ διατυπώσῃ τοὺς οὐσιώδεις ὅρους, οἱ ὁποῖοι θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς συνθήκην τῆς Εἰρήνης.

Τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων

Παρίσιοι 25 — Τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε συνέλθει προχθὲς ἕνεκεν ἀσθενείας τοῦ Προέδρου, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, συνῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Προέδρου, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβεν ἐν τῷ μεταξύ.

Τὸ Συμβούλιον ἠσχολήθη χθὲς μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων τας ὁποίας θὰ πληρώσῃ ἡ Γερμανία καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν διαφωνίαι τινὲς μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν.

Τὸ Συμβούλιον συνεζήτησεν ἐπίσης ἐπὶ τοῦ τρόπου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ταχυτέρα ἀποπεράτωσις τῶν ἐργασιῶν του. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ το

ΔΕΛΤΙΑ

ΛΙΑΝ

ἐπίκαιρος εἶνε ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κυρίου Στρατ. Ἐπόπτου ἡ δημοσιευομένη ἐν ἄλλῃ στήλῃ, ἡ διασαφηνίζουσα τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορευτικῆς διαταγῆς, τῆς ἐλευθέρας μεταφορᾶς τῶν δημητριακῶν.

Πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀτόπου τῶν διαφόρων κατασχέσεων αἱ ὁποῖαι καθημερινῶς γίνονται εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἄτινα ἀγνοοῦσι βεβαίως τὴν ἄρσιν, καὶ τῶν ἐκ τούτου δικαίων παραπόνων τῶν ἐνδιαφερομένων, ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Βεβαίως ἡ ἐλευθέρα ἐμπορία κατὶ μεταφορὰ τῶν σιτηρῶν. δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ἄρσιν τοῦ περὶ αἰσχροκερδείας αὐστηροῦ νόμου, ὅστις πάντοτε εἶνε ἰσχύει καὶ ἐφαρμόσιμος ἐναντίον ὁποιουδήποτε ἀποπειρωμένου νὰ αἰσχροκερδήσῃ.

Ἐλπίζομεν ἐγκαίρως θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὰ ἀστυνομικὰ καὶ λοιπὰ ὄργανα ἡ ἄρσις τῆς ἀπαγορεύσεως πρὸς πρόληψιν ἀδίκων κατασχέσεων καὶ παραπόνων ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν καὶ εἰσαγωγέων.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ φλέγον ζήτημα τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου.

Πότε ἐπὶ τέλους θὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν ἄψητη αὐτὴ λάσπη τὴν ὁποίαν μᾶς προσφέρουν οἱ ἀρτοποιοί.

Δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη αὐτὸ τὸ περίφημον ἀλεῦρι τῆς «Ὑπεροχῆς» ἢ ἔχομεν καὶ ἄλλην παρακαταθήκην ἀπὸ τὴν ἰδίαν ποιότητα, τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζομεν;

Ἀφοῦ ἡ ἐλεεινὴ αὐτὴ ποιότης τοῦ ἀλεύρου παρελήφθη χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐξετασθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς ἀνάλυσιν τοὐλάχιστον ἀγνῇ κάποια ἀνάμιξις μετὰ ἀλεύρου σίτου ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ἀλετροποιημένου καὶ τοῦτο διὰ νὰ καλλιτερεύσῃ ἡ ποιότης τοῦ μαύρου ψωμιοῦ τὸ ὁποῖον τρώγει ὁ κοσμάκης καὶ νὰ ἔχῃ ὀλιγωτέρους κινδύνους ἀπὸ στομαχικὰς καὶ κοιλιακὰς διαταράξεις.

Ἀναμένομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐφοδιασμοῦ νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὰς σκέψεις της.

ΤΕΙΝΕΙ

νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς ἐργασίας της ἡ Συνδιάσκεψις καὶ θὰ ὑποβάλῃ μέχρι τοῦ Πάσχα τὸ κείμενον τῆς εἰρήνης πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τοὺς ἐχθρούς.

Τοῦτο δὲ διότι οἱ Σύμμαχοι θέλουν νὰ τελειώσουν ἀπὸ τὸν πενταετῆ πόλεμον διὰ νὰ λάβωσι δραστήρια καὶ ριζικὰ μέτρα κατὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Μπολσεβικισμοῦ. Θὰ τὸν πνίξωσι μέσα εἰς τὰς Οὐγγρικὰς πεδιάδας προτοῦ προφθάσῃ νὰ ἐπεκταθῇ ἐκεῖθεν.

Ὁ Μπολσεβικισμὸς εἶναι ὁ ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης, τῆς ἡσυχίας, τῆς τάξεως, τῆς προόδου, τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως κάθε ἔθνους καὶ κάθε χώρας. Εἶνε ὁ ἐχθρὸς τῆς οἰκογενειακῆς στέγης, τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς.

Εἶνε ὁ ἐχθρὸς παντὸς ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐσυνείθισε νὰ θεωρῇ ὡς ὅσιον καὶ ἱερόν. Εἶνε ὁ ἐχθρὸς τῆς θρησκείας, ὁ ἐχθρὸς τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νεκρούς.

Καὶ εἶναι καθῆκον ὑπέρτατον ὅπως ἡ Διάσκεψις πατάξῃ διὰ παντὸς τὸν πραγματικὸν αὐτὸν κίνδυνον, ὅστις διεδέχθη τὸν κίνδυνον τῆς Γερμανικῆς στρατοκρατίας.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῶσι κατὰ γράμμα αἱ ἀποφάσεις τῶν Συμμάχων πρὸς σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

ἐκκρήξεως νέων ταραχῶν.

1,500 στασιασταὶ περιεκύκλωσαν τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τῆς Κὸμ Χαμάντα τῆς ἐπαρχίας Μπέρα κακοποιήσαντες τοὺς ἐν αὐτῷ.

Σ. Α. Αἱ ταραχαὶ ἰδίως ὀφείλονται εἰς τοὺς ἐνόπλους Βεδουίνους, διατηροῦσας προνόμιον ὁπλοφορίας χορηγηθὲν αὐτοῖς ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὅπως ὑπερασπίζωνται κατὰ τῶν ἐκ τῆς ἐρήμου προερχομένων νομάδων. Οἱ Βεδουῖνοι ἀντὶ τούτου εἶχον ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης νὰ ἐνισχύουν τὰς ἀγγλικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἔλειψαν νὰ πράξουν τὸ ἀντίθετον κατὰ τὴν ἔκκρηξιν τῶν ταραχῶν. Ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ τοὺς ἀφῃρήσῃ τὸ προνόμιον τῆς ὁπλοφορίας καὶ νὰ τοὺς ἐξομοιώσῃ πρὸς τοὺς φελλάχους.

Ὁ Δεσπραὶ εἰς Βουκουρέστιον

Ὁ ἀρχιστράτηγος Δεσπραὶ ἔφθασεν εἰς Βουκουρέστιον ὅπως συνεννοηθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκστρατείας εἰς Οὐγγαρίαν.

Οἱ Μπολσεβίκοι εἰς τὰ Οὐράλια

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἑλσιγκφορ ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Σεβερνάγια—Κουμούνα» τῆς Μόσχας γράφει ὅτι εἰς τὰ Οὐράλια τὰ μπολσεβικικὰ στρατεύματα κατόπιν σφοδρᾶς ἐπιθέσεως κατέλαβον τὸ Οὐράλοκ καὶ νοτιοδυτικῶς τὸν σταθμὸν Μπέλο Καλιτβενάγια κυκλώσαντες τμῆμα ἐχθρικοῦ στρατοῦ καὶ κυριεύσαντες πολὺ ὑλικὸν πολέμου.

Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Φιλιππίνων νήσων

Βάσιγκτων 25. Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἀντιπροσωπεύουσα τὰς νήσους Φιλιππίνας ὡρίκετο εἰς Βασιγκτῶνα ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἄμεσον ἀναγνώρισιν τῶν νήσων τούτων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Μπάγκερ ἐδήλωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι συσκεφθεὶς μετὰ τοῦ κ. Οὐίλσωνος διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀναγγείλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ὅπως χορηγήσῃ εἰς τας Φιλιππίνας τὴν πλήρη καὶ ἄμεσον ἀνεξαρτησίαν των συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους τῶν κατοίκων τῆς νήσου. Ἐδήλωσαν ὡσαύτως ὅτι δύνανται ν' ἀναγγείλωσιν ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς ἀγαπᾷ πολὺ τὴν ἐλευθερίαν ὥστε νὰ μὴν ἀρνηθῇ αὐτὴν εἰς τοὺς ἄλλους λαούς.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ Στρατοδικεῖον

Εἰσήχθη σήμερον καὶ ἐκδικάζεται ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου μας μία μεγίστου ἐνδιαφέροντος ὑπόθεσις.

Κατηγορούμενοι εἶνε: Ὁ κ. Μιτινάκης λοχαγός, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ κ. κ. Κατσούφρης, Κουτσοκώστας, Ρεκλὸς καὶ Κομνηνὸς καὶ οἱ πολῖται Θ. Μουλαντώνης καὶ Κάλπακας. Ἐκ τῶν ἄνω κατηγορουμένων δὲν προσῆλθον οἱ κ. Ρεκλὸς καὶ Κουτσοκώστας. Τὸ δὲ κατηγορητήριον διαλαμβάνει ὅτι κατηγοροῦνται οὗτοι διὰ διαφόρους πράξεις.

Τὸ δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου κ. Κωνσταντινίδου ταγματάρχου καὶ τῶν στρατοδικῶν κ. κ. Θεοφανοπούλου, Μακεδόνος, Πρόκου καὶ Κουτούτη ὑπολοχαγῶν καὶ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου κ. Ἀλεβιζάτου.

Οἱ μάρτυρες τῆς ὑποθέσεως ὑπερβαίνουσι τοὺς 150, διὰ τοῦτο καὶ ἡ διάρκεια τῆς δίκης προμηνύεται πολυήμερος.

Οἱ διάδρομοι τοῦ Δικαστηρίου εἶνε πλήρεις ἐκ μαρτύρων καὶ περιέργων, ἡ δὲ αἴθουσα αὐτοῦ κατάμεστος κόσμου.

Σταθερὰ ὑπόθεσις προκαλεῖ τόσον ἐνδιαφέρον ὅσον αὕτη, τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῆς μεγάλης ταύτης δίκης ἀναμένεται μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἀπὸ ὅλον τὸν Λεσβιακὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ὀφθαλμοφανῶς βλέπει ὅτι δὲν εἰσάγονται εἰς δίκην μόνον οἱ κοινοὶ θνητοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀξιωματοῦχοι. Διότι ὁ Ἑλληνικὸς νόμος εἶνε ὑπέρτερος ὅλων, ὅλοι δὲ εἶνε ἴσοι ἀπέναντι αὐτοῦ.

Συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων παρίστανται οἱ κ. κ. Πετρουνάκος, Καρελᾶς, Παρίτσης κα. Δημόπουλος.

Ἀνακοινωθὲν

Μέσον τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Λέσβου διεβιβάσθησαν εἰς διαφόρους ἐπιτροπὰς ἐράνων διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ἐξ εἰσφορῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Λέσβου τὰ κάτωθι ποσά:

1) Εἰς τὸ παράρτημα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Περιθάλψεως ὑπὲρ τῆς Κάλτσας τοῦ Στρατιώτου δρ. 18,145,10.

2) Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν Ἐράνων ὑπὲρ τῶν Θυμάτων τῆ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας δρχ. 16,270,05.

3) Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δεξιώσεως τῶν ἐκ τοῦ μετώπου ἐπανακαμπτόντων τραυματιῶν καὶ ἀδειούχων δρχ. 4,444.

4) Εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον Ἀσύλου Παιδὸς ἐκ διαφόρων φιλανθρώπων δωρεῶν δρχ. 2.200.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως διατεθέντος ποσοῦ ὡς πυρὴν πρὸς λειτουργίαν τοῦ Ἀσύλου ἐκ δραχμ. 100.000.

5) Εἰς ἐπιτροπὴν ἐράνων Κυδωνιατῶν καὶ Μυσχονησίων δρχ. 1.175.

6) Εἰς Ν. Ἀμμανίτην Πρόεδρον τῆς Παμμικρασιατικῆς Ἑνώσεως ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Πρόσφύγων ἐκ δωρειᾶς τοῦ ἐν Παρισίοις ὁμογενοῦς Ζαχάρωφ δρ. 19.035.

Ἐκτὸς τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα Παράρτημα Πατρ. Ἱδρύματος εἰς εἴδη 399 ζεύγη καλτσῶν, 7 ὀκ. μαλλί, 42 ἐσώβρακα, 3 ὑπακάμισα καὶ 3 χειρόμακτρα.

Ἐκ τοῦ Λογιστηρίου
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Λέσβου

Ἐν Ἀπαλλακτικὸν Βούλευμα

Τὸ Πλημμελειοδικεῖον Χίου ἐδίκασε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὴν ὑπόθεσιν τῶν καέντων δελτίων τοῦ Γραφείου Τροφίμων, διὰ τὴν ὁποίαν τόσος εἶχεν ἐγερθῇ θόρυβος καὶ τόσα τηλεγραφήματα ἀνήγγειλαν τὸ μέγα ἐγκληματικὸν γεγονός, εἰς τὸ ὁποῖον ἠθέλησαν νὰ ἀναμίξουν καὶ τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Χίου κ. Γ. Παπανδρέου.

Κατηγορούμενοι ἐφέροντο οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου, οἱ ἐνεργήσαντες τὴν καῦσιν τῶν ἐγγράφων ὡς ἀχρήστων.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ παμψηφεὶ ἔκδοσις ἀπαλλακτικοῦ βουλεύματος. Καὶ ἔτσι ἐτερματίσθη καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτή, ἡ ὁποία ἀρκετὰ ἀπησχόλησε καὶ τὸν Λεσβιακὸν τύπον.

Δωρεαὶ

Ἡ Φιλόπτ. Ἀδελφ. τῶν Κυριῶν εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν οἰκογένειαν τῆς κ. Ἐριφίλης Δ. Καψιμάλη διὰ τὰς 250 δραχμ. ἃ, προσέφερε ὑπὲρ τῶν πτωχῶν αὐτῆς εἰς μνήμην τῆς πολυκλαύστου αὐτῶν Μαρίας. Ἐπίσης τὸν κ. καὶ κυρ. Μιλτ. Σιμωνίδην διὰ τὰς 25 δρχ. ἃ; προσέφεραν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ εἰς μνήμην τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῶν Μαρίας Δ. Καψιμάλη.

Ἐκ τῆς Δ. Ε. Φιλοπτώχου

Ἄσυλον παιδὸς

Ὁ κ. Ἀθαν. Καψιμάλης προσέφερε δρ. 50 εἰς μνήμην τῆς ἀνεψιᾶς του Μαρίας Δ. Καψιμάλη. Τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ.

Ἐπάξιος διορισμὸς

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι διὰ πράξεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, διωρίσθη Ἐπιμελητὴς τῶν Ἀρχαιοτήτων Λέσβου καὶ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Μυτιλήνης, ὁ καθηγητὴς κ. Θεόφραστος Χ'' Γεώργης.

Ἀνακοινωθὲν Γραφείου Στρατιωτικοῦ Γεωργικοῦ καὶ Δικαστικοῦ Ἐπόπτου Λέσβου

Ἀρρμὴν λαβόντες ἐξ ὑπομνημάτων ἡμῖν ἐκωτημάτων παρὰ διαφόρων πολιτῶν καὶ κοινοτήτων περὶ τοῦ ἂν ἀφεθῶσιν ἐλεύθερα πρὸς ἐμπορείαν καὶ ἐν γένει διάθεσιν τὰ δημητριακὰ προϊόντα ἅτινα μέχρι σήμερον ὑπήγοντο εἰς τὴν Συγκέντρωσιν ἀνακοινοῦμεν τὰ ἑξῆς:

Συμφώνως πρὸς τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 8 Μαρτίου 1919 Βασ. Διατάγματος δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 54 τεῦχος πρῶτον, φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου ἐ. ἔ. αἴρεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Μαΐου 1918 ἐπιβληθεῖσα ἀπαγόρευσις τῆς κατὰ τὴν διαρκειαν τοῦ πολέμου καὶ ἐξ μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐλευθέρας ἐμπορίας διαθέσεως καὶ ἐλευθέρας κυκλοφορίας καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν παντὸς εἴδους δημητριακῶν καρπῶν ἤτοι σίτου, σιμιγδαλεύ, κριθῆς, βρώμης κλπ. Ἡ ἄρσις τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως κατ' ἐξαίρεσιν διατηρεῖται ὡς πρὸς τὰ εἴδη ταῦτα ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἐφόσον οἱ ἁρμόδιοι Γεν. Διοικηταὶ δὲν ἤθελον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἄρει τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην.

Τὰ ἀνωτέρω κατονομαζόμενα εἴδη ἐφόσον δὲν ἔχουσι συγκεντρωθῇ παρὰ τῇ Α.Ε.Δ.Ε.Γ. Π. ἐπιτρέπεται νὰ διατίθενται, μεταφερόμενα καὶ ἀλεθόμενα εἰς οἱουσδήποτε μύλους καὶ ἐν γένει χρησιμοποιοῦνται παρὰ τῶν κατόχων κατὰ βούλησιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀδείας οὔτε ἀποκοπῆς τοῦ δελτίου ἄρτου συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 60 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ. Οὐχ ἧττον ὅμως δέον νὰ τηρῶνται τιμαὶ μὴ αἰσχροκερδεῖαι παρὰ τῶν πωλητῶν τῶν εἰδῶν τούτων, ἄλλως οὗτοι θὰ ὑφίστανται καταγγελλόμενοι τὰς συνεπείας τῶν ὑπ' ἀριθ. 702 καὶ 703 Νόμων.

Οἱ κατοχοι εἰδῶν μήπω συγκεντρωθέντων παρὰ τῇ ὑπηρεσίας ἡμῶν δύνανται νὰ διαθέσωσι ταῦτα κατὰ βούλησιν, ἄλλως ἂν προαιρῶνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν συγκέντρωσιν, γίνονται δεκτὰ τότε μόνον ὁσάκις οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς εἰς τας ὑφ' ἡμῶν ὑποδειχθησομένας ἀποθήκας, καὶ ἐφόσον τυγχάνουσιν ἐκ τῶν συγκεντρωσίμων, ὁσάκις δηλ. οἱ προσφέροντες τὰ εἴδη ταῦτα τυγχάνουσι παραγωγοὶ καὶ εἶναι περισσεύματα τῆς παραγωγῆς των κατὰ τοῦ; εἰς χεῖρας ἡμῶν καταλόγους τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν Ἐπιτροπῶν τροφίμων.

Μυτιλήνη τῇ 28 Μαρτίου 1919

Ὁ Στρατιωτικὸς Γεωργικὸς
καὶ δικαστικὸς Ἐπόπτης Λέσβου
Ἐμμ. Κρουσταλλάκης

ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΤΟΠΙΑ

— Χθὲς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Παμμικρασιατικῆς Ἑνώσεως ἐδεξιώθη τὸν Διοικητὴν τοῦ Συντάγματος κ. Θ. Βουτσινᾶν μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του.

— Χθὲς συνεδρίασε τὸ Πταισματοδικεῖον μας ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν κ. Πταισματοδίκην καὶ τὸν δημόσιον κατήγορον, ἐκδικάσαν περὶ τὰς 50 διαφόρους ὑποθέσεις.

— Ἀπὸ χθὲς ἤρχισεν ἡ καταβολὴ τοῦ ἐπιδόματος εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων.

— Κατὰ τὸ τελευταῖον εἰκοσιτετράωρον οὐδὲν κροῦσμα ἐξανθηματικοῦ ἐσημειώθη.

—Χθὲς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλήσποντος» ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρῆσαν διὰ τὴν γραμμὴν τῶν νήσων.

— Ἐπίσης πατέπλευσε καὶ τὸ ὑπὸ Ἰταλικὴν σημαιαν ἀτμόπλοιον «Ἰωάννα» ἐκ Κῶν) πόλεως κατευθυνθὲν εἰς Σμύρνην.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἀφίκετο ἐκ Πλωμαρίου ὁ βουλευτὴς Λέσβου κ. Ἀντ. Παπαγεωργίου.

Ἀποφάσεις Γεν. Διοικήσεως

— Ὁ Γεν. Διοικητὴς Λέσβου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 274 ἐ. ἔ. ἀποφάσεώς του ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Παναγιώτην, Εὐστράτιον, Χριστόφαν καὶ Μαρίαν Μιχ. Γαλετσέλη, Παναγιώτην, Βασίλειον, Χρυσάνθην καὶ Ξάνθην Εὐστρ. Γαλετσέλη, Ἀντώνιον, Χριστόφαν, Γρηγόριον καὶ Ξενοφ. Εὐστρ. Τσοκάρου, Στυλιανὴν, Μαρίαν, Γρηγόριον, καὶ Ἑλένην Δ. Μινδαμαδᾶ κατοίκους Ἁγιάσου νὰ πωλήσουν εἰς τὸν Σταῦρον Μπίτιναν κάτοικον ἐπίσης ἀντὶ 2000 δρχ. ἐλαιόκτημά των ἐξ στρεμμάτων εἰς Δωματερῶ Ἀσωμάτων ὁριζομένου μὲ Σταυρούλας Νταγιέλλη καὶ βάκουφ.

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος
Γεώρ. Ζάκας

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 273 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἀδιλὲ σύζυγον Ἀλῆ βέη τὸ γένος Ρεζὲπ ἀγᾶ κάτοικον Μυτιλήνης νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Μπεχτσὲ Χαλὴλ Κρητικὸν κάτοικον Σκοπέλου ὑπήκοον Ἕλληνα ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Αὔλωνα, Ἁγιάννη Κρυθαριᾶ τῆς περιφερείας Μεσαγροῖ τοῦ Δήμου Γιέρας, ἐκτάσεως δέκα στρεμμάτων ἀντὶ δραχμῶν 2.600.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 268 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἀνδρονίκην σύζ. Θεοδ. Γεωργαλᾶ νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν Προκόπιον Ε. Πολυπαθέλην ἀντὶ δρχ. 500 ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Ράδιον τῆς περιφερείας Ἁγιάσσου τοῦ ὁμονύμου Δήμου ἐξ ἡμίσεως στρέμματος.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 269 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἀνδρονίκην σύζ. Θεοδ. Γεωργαλᾶ νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Παν. Ι. Κανιάσην ἀντὶ δρχ. 500 ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Πλάτη τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἁγιάσσου τοῦ ὁμονύμου Δήμου ἐξ ἡμίσεως περίπου στρέμματος.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 270 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ ἐπετράπη εἰς τὴν Πηνελόπην Χήραν Τ. Φλωρουγιάννη νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον Προκ. Σιββέλη ἀντὶ δρχ. 800 ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Βαθειὰ τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἁγιάσσου τοῦ Δήμου Ἁγιάσσου ἐκ δύο περίπου στρεμμάτων.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.271 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τοῦ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Παναγιώτην Π. Χτενέλην νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Παν. Ε. Ξενέλην ἀντὶ δρχ. 900 περίπου ἓν ἐλαιόκτημα του κείμενον εἰς θέσιν Περίτινον τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἁγιάσσου τοῦ ὁμονύμου Δήμου ἐξ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου στρέμματος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 2508 **ΑΘΗΝΑΙ 27 Μαρτίου**

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μικρασίας ἐσταμάτησε

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι κατόπιν ὁδηγιῶν τοῦ Προέδρου Οὐίλσωνος ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος ἐσταμάτησεν εἰς Μασσαλίαν.

Κινήματα ἀνησυχητικὰ ἐν Βουλγαρίᾳ

Τηλεγραφεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἔλαβον χώραν ἀνησυχητικὰ κινήματα. Οἱ Βούλγαροι θελήσαντες νὰ ἐπιτάξουν εἰς τὸ Βιδίνιον τρόφιμα καὶ κτήνη προυκάλεσαν αἱματηρὰς μάχας.

Ἀλβανοϊταλικαὶ συμπλοκαὶ

Εἰς τὴν Πρεσρένην ἐγένοντο συμπλοκαὶ μεταξὺ Ἀλβανῶν καὶ Ἰταλῶν πλησίον τῆς καταληφθείσης Κοινότητος Δέτσα. Ἐφονεύθη εἰς στρατηγὸς Ἰταλὸς καὶ δύο ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ πλησίον τῆς Σκόδρας ὑπὸ Ἐσσατικῶν Ἀλβανῶν.

Δούζας

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ἀπέρχεται κατ' αὐτὰς εἰς Μυτιλήνην ὁ Ὑπομοίραρχος κ. Θεόδωρος Π. Βερνάρδος Διοικητὴς τῆς Ὑπομοιραρχίας Πλωμαρίου διορισθεὶς λόγῳ τῶν προσόντων του διερμηνεὺς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Νήσων Αἰγαίου παρὰ τῇ Ἰταλικῇ Διοργανωτικῇ Ἀποστολῇ.

Ὁ κ. Βερνάρδος ὡς ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὡς Διοικητὴς τῆς ὑπομοιραρχίας Πλωμαρίου ἀφήνει εἰς τὸ Κοινὸν τας ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων διακρινόμενος διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ καθῆκον, διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ λεπτότητα τῶν τρόπων καὶ δία τὸ τίμιον τοῦ χαρακτῆρός του δι' ὧν κατέκτησε τὰς καρδίας τῶν πολιτῶν καὶ ἐτίμησε τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς καθ' ὅλην τὴν μεγάλην περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας του ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ Περάματος τῆς Γέρας μέχρι Πολυχνίτου. Ἡ προαγωγή του εἶνε ἀνταξία τῶν κόπων του καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἃς προσέφερεν εἰς τὸ Κοινὸν τῆς δικαιοδοσίας του καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ εἰς τὸ Κράτος πατάξας ἰδίως τὴν λῃστείαν καὶ κλοπήν. Οἱ γνωρίσαντες κατὰ βάθος τὸν χαρακτῆρα του τῷ εὐχονται ἀπὸ καρδίας προαγωγὴν εἰς ἀξιώματα.

Τὸ ζήτημα τῆς δεκατείας

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλῃ κατ' αὐτὰς τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὴν Εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν κ. κ. Προέδρων τῶν Σωματείων. Λόγῳ τῶν ὑπαρχουσῶν σπουδαίων ἀνωμαλιῶν εἰς τὴν διαχείρισιν ὡς λέγεται ἡ ἔκθεσις θὰ δημοσιευθῇ διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν γεγονότων ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐντολεὺς λαός.

Διαλέξεις

Χθὲς ἑσπέρας εἰς τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων ὡμίλησε ὁ καθηγητὴς ἐν τῷ Γυμνασίῳ Πλωμαρίου κ. Β. Παπαθεοφάνους περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Λέοντος Τολστόϊ.

Ἀπόψε παρακληθεὶς πρὸς τοῦτο καὶ προσφερθεὶς θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν «Λαϊκὸν Σύνδεσμον» ὁ ἐκ τῶν δικηγόρων πρωτευούσης ἀξιότιμος κ. Πέτρος Καΐρης ἀφιχθεὶς προχθὲς ἑσπέρας ἐνταῦθα.

Τῇ 26 Μαρτίου 1919

Ἠπειρώτης

ΕΚ ΒΑΤΟΥΣΗΣ

Δύο ἐπιβλητικαὶ τελεταί, ἡ πρώτη ἐπιμνημόσυνος καὶ ἡ δευτέρα πανηγυρική, ἔλαβον χώραν κατὰ τὰς δύο ἡμέρας τῆς 24ης καὶ 25ης τρέχ.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡ Κοινότης Βατούσης ἀποτίουσα φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ μέγα αὐτῆς τέκνον, τὸν ἀείμνηστον Γρηγόριον Γῶγον, Ἀρχιμανδρίτην, μέγαν Εὐεργέτην τῶν Σχολῶν, ἐτέλεσε τὸ καθιερωθὲν ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς Αὐτοῦ. Τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Ἰάκ. Ἀναστασιάδης, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ μεταστάντος.

Ἡ δευτέρα πανηγυρικὴ καὶ ἐνθουσιώδης ἐγένετο πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἑορτῆς. Κατὰ τὸ κανονισθὲν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημ. Σχολείου κ. Κ. Ἀδαμαντίδου πρόγραμμα οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Δημ. Σχολείου ὄρθρου βαθέος, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Σημαίαν καὶ ὑπὸ τοὺς ρυθμικοὺς ἤχους προσκοπικοῦ τυμπάνου διέσχισαν τὴν κωμόπολιν ᾄδοντες διάφορα ἐμβατήρια. Κατόπιν ἠκρυάσαντο τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς δοξολογίας, καθ' ἣν ὡμίλησεν ὁ κ. Κ. Ἀδαμαντίδης περὶ τῆς θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς σημασ